

Riel, 23 februari 2011

Geachte Minister,

Gisteren nog , dinsdag 22 februari, hebben wij een gesprek op school gehad samen met de leerkracht, IB-er, ambulante begeleider van onze zoon Giuliano (7). En wat een gerust gevoel geeft dat! Giuliano heeft de diagnose stoornis van Asperger, dysthyme stoornis, coördinatie en ontwikkelingsstoornis, hypermobiliteit en vanuit de GZ-psychologe de diagnose NLD. Hij krijgt daarvoor speltherapie en binnenkort PMT.

Giuliano heeft naast gedragsproblemen thuis ook grote moeite om op de basisschool mee te kunnen met de leerstof. Vanaf groep 1 tot groep 3 is dit een probleem geweest, waarbij het grootste probleem is dat de leerkrachten er niet voor geschoold zijn om met kinderen met een bepaalde ontwikkelingsstoornis om te gaan. Dit zeg ik zonder iets af te doen aan de capaciteit van de leerkrachten, die wij zeker erkennen op het gebied van 'regulier' onderwijs.

Giuliano is gedoubleerd in groep 3 en heeft sinds begin van dit schooljaar een leerlinggebonden budget. Er is door de IB-er i.s.m. de ambulante begeleider een handelingsplan gemaakt, we hebben 1 keer in de 8 weken een gesprek met alle betrokkenen: ouders, IB-er, leerkracht, ambulante begeleiding en soms ook nog de pedagogisch medewerker. Dit is gewoon fantastisch!

Maar bovenal zijn we blij met de Ambulante begeleiding, want wat een verschil maakt dat. Zij kent de gedragsproblematiek en kan de leerkrachten zo snel duidelijk maken wat het effect op het kind is voor de dingen die ze zelf vaak niet beseffen:

- kleine veranderingen (nieuwe plaats in de klas),
- afwijkingen van routine (andere leraar in de klas vanwege ziekte),
- het net even op een ander manier zeggen (niet: als je klaar bent mag je naar buiten, wel: als je fruit op is mag je naar buiten),
- hoe ga je om met 'rigide' gedrag (beleid),
- hoe moeilijk een dagtaak is (geef een kind net wat meer houvast door het is stukken op te delen).

Dit zijn vaardigheden die een leerkracht op een reguliere basisschool niet automatisch bezit. En dat is nu juist de kracht van de ambulante begeleiding.

Onze ervaring als ouders is dat je erg tegen de regels van de schoolleiding aanloopt als je bepaalde zaken probeert aan te kaarten. Leerkrachten nemen niet graag dingen aan van ouders. Een ambulante begeleider wordt als gelijke gezien en kan zo veel meer bereiken dan wij als ouders ooit zouden kunnen.

Mijn pleidooi voor een verandering in het huidige wetsvoorstel is: **laat de ambulante begeleiding niet verdwijnen!**

Met vriendelijke groet,

Erna Melis